„דער אומגליקליכער קרבן"

פון נ. מאראַז

„גלויב מיך, הערי, אז עס אַרט מיך נים.. עס הויבט מיך אפילו נים אַן צו קומערען. .י. אבער . . . דו פאר־שטעהסט, זי האט מיין שטאלץ באלייד־דיגט ! נים מיך, נים מיין פערזאָן, וואָרום גלויב מיר, שעלחערע מיידלאך פון איהר האב איך צוריקגעוויזען. ווי זיינען נאך מיר נאכגעלאפען, און איך האב אויף זי קיקען נים געוואלט. אייר־נע א נים יאַרקער מיידעל, א טאטעניס א קינד, א רייכע, איהר זייט האט אין זיין צוואר אויף איהר פאַרשרלען הינערדע טייזענד ראָלאר, חוץ דעם וואס איהר פאטער איין איינער פון דייבסטע לייט אין אמעריקא. זי איז אויפגאַר נאך מיר נאכגעלאפען, און איך האב אויף איהר נים געוואלט קוקען, איך וועל אבער שוין מעהר נים זיין קיין נאר."

"נו, גיב זשע מיר נאך א טרונק".

"זאָל זיין געגוג, מאקס ! דו האסט שוין גענוג געטרונקען. לייג זיך בעסער אביסעל צו, איך וועל ווארטען ביז דו וועסט אויפשטעהן."

"נין, הערי, גיב מיר נאך אביסעל. איך וויל מיינע צרות פאטרינקען ! איך וויל זיי פאַרטרינקען אין א ים פון שנאפס. איך וויל זיי פאַרגיסען — — — אז — — זי האט מי—ַ—ך געקענט אומבייטען אויף איהם ! . . .

"לאמיר זיין געזונט — — — — מ—ַ—ס א—ַ— זאָג דעם גוי ער זאָל אריינברענגען נאך פינף פלעשער, איך האב אלעס טיעף אין דער ערד, איך וויל טרינקען ! טעלעפאָנ־ר אפ אינטען צו דער טעלעפאָן מיידעל, און זאָג איהר זי זאָל אפרופען נים יאַרק, מיין פאַרט־נער — איך וויל צו איהם רעדען — נין זאָל זי אליין צו איהם רעדען — וואַרט ! אז ער וועט זיין ביים טעלע־פאָן, וועל איך צו איהם רעדען. איך וועל איהם זאָגען, אז איך בין קראַנק און קען נים פאַהרען ווייטער, זאָל ער הייר־סען די "שיפערס" אליין שיקען די סחורה, און מיר וועלען דערווייל דאָ פאַרברענגען."

"דייד נים קיין נאַרישקייטען, מאקס, לייג זיך צו אביסעל, וועסט זיך אפרוהען און וועסט נאך הייגט אין אוועגט פאַה־רען".

"הערי — ! ביזט דאָך מיין פריינט — הא ? אזא פריינט ביזט, אז דו ווילסט פאר מיר נים טון אזא קליי־ניגקייט, נו וועל איך עס אליין טון !

"גלויב מיר, מאקס, דו ווייסט, אז איך וויל פאר דיר אלעס אין דער וועלט טון. מיינע־הענט וואלט איך מיר גע־לאזען אָפשנייידען פאר דיר, אבער דו ביזט באטרונקען, און דו ווייסט נים וואָס דו ווילסט."

"אָה, הערי, הערי ! זי האט מיין שטאלץ באלייד־דיגט, זי האט מיך צו־ברוכען, מיך, מאקסען, אויף אן אנדע־רען אומגעביטען. און אויף וועמען ? — אָה — אָה — — — —